Tiszteletes Senior Uraimék!

Kegyes Jól-tévőim!

Szégyelve tellettek panaszolnom azon ~~azon~~ rut esetet, melly rajtam egy hajnalban Praeceptor+ éj amaltor+ miatt történt: ugyanis, itt egy Horváth, és Szabotai bó neüi Praeceptorok, meg kértek a Javassal, hogy őket vallajam fel estendig lóstra, ert én a felességemnek alaratja illenij meg felelédtem, annyival inkább, mivel egy kis pöllőnek a meg vételére töllők pénzt értem, hogy igy is valamit, le fizethessenek: de történt, hogy Szabó Praeceptor, az én felességemet Szólnor a vasra probálgatván, midőn nem bólintgathna, Gyulai Aldozói vásárkor, midőn én Harkaim, után el indultam, noha a felességem hálo Tarsaig hivott, egész éjtszaka, hol az ablak vendegje, hol a Clarissomba lefeküdött, azt gondolván, hogy Horváth Praeceptor az én felességemnel vagyon éjtszaka; de meg tsalattatván igen reggel be ment a kárba, és az ágy peremre le ülven, a felességemet pirongatta, hogy be nem botsátatott; melyen en meg tudván, a Postostul le mondtam, Szabót pedig Tiszteletes Dőmény Járas Uramnak fel adtam, mellyert arutan, a Consistoriumba, mint már azelőtt több tselekedetei is meg bizonyitották, megjedelett. O pedig mint a kigyó farka vágását, nehezen szenvedvén, mindenütt, a Városon, az én felességemet, egy prostibulának plebitálta: noha én azt a bélyegét tsak el halgattam, igy gondolkozván hogy, egyszer el unja, s. oztán az okot nem tudni a vok pedig had beszéljen. Immár utánna, történt hogy a P. Praeceptorral polkra öltve vetkőzvén gyakran van egy más Consistoriumba titalkáztak; én pedig mivel többet velek nemis igen barátkoztam, nem

gon

gondolkoztam arról, hogy még én be menék fő-
val a Consistoriumba: de egészen másként lőn a
dolog: mert ez a Szabó, a Rector Urat, a meg az
Atyát Tiszt: Dömény Jánost Uramat, hanij kizelkedési abb
ara vette, hogy noha én oda nem hivattattam,
még is mindég én volnám leg elébbi jelbe: ugyanis
art tselte hogy ő acá az én felsségem körötte ma
gát, mellyért Tiszt: Uram felsségemet Botiságának
engemet pedig valnak neverett; noha én Tisztelet
Uram ellen, a mint Kegyelme jelelé, soha sem vétet
tem, sem felsségem. Egy kis Leányomon pedig ta
láltak Jélen, valami nyavalya kit némelyek Sünd
mások mengy varnak mondtak lenni, ki ütött
tit a Chirurgus Tisztelete Dömény Uram pedig házam gyalázat
gus gyógyitott járá szantzunak nevében, melyta Tisztátala
még ságot tselmondja lenni okának, egy Consistori
umba, ana ment hogy engemet Chirurgusi ál
tal meg visitaljanak, melliet noha nagy
gyalázatnak tartottam, még is hogy meg mu
tajam art, hogy ovsh életük nem voltunk, mely
ből számarkatna az olyan nyavaja, meg kar
tuk magunkat néretnei, mint az arról való Jam
bevelemj mutatja: De Tiszt Uram annak sem hi
vén, ijmés maga, fonsfédainat + fel járta,
+ gyerel jes hogy amondják art hogy ő aeájok: noha be
ram fülöstudom bizonjitani, hogy arok körül egyik
jövéseminkbe, sebeszel voltak, jsmi ovllent va
gadt a nyavaja. Ca ezen ánt gyalázatosnak
bet a Tábori kuruzsával sem tselekedtnek, el hall
gattam volna, csak Tisz: Uram, és más tudós
halgatni: de minek ő tiszteltnek bizgatják, és
házam gyalázatosát nem türhetem már tovább
el.

Azért alázatosan kérem Tiszteletes Senior
Uramékat, ezt a mi kis mezeitlen Dolgot el ig
garitani, a magok Lölkeppége fenéit mélttóz
tatnak. A ki vagyok Bétében 20ik Oct.
1819

Tiszteletes Senior
Uraimékk

alázatos jegyzőj
polgárjok Benyhe
fuj Bényámin mk
L. Janitorja.

Okrob. 20-ik 1813. 8.)

Bérés L. Jánosné Berey
Ráfis Benjámin megtro-
gyakorlati téri a Janon. biró-
tso előtt, O. Dömeny Jánv
helybeli Predtor és Skabó
Jánvs Borgeptor által alla
Hára ellen támasztott ezen
Vádas, hogy azo Feleſége
Ujrátatan élesü, és emiatt
egéſz hára feküljön.

1813.
α -IX-10.